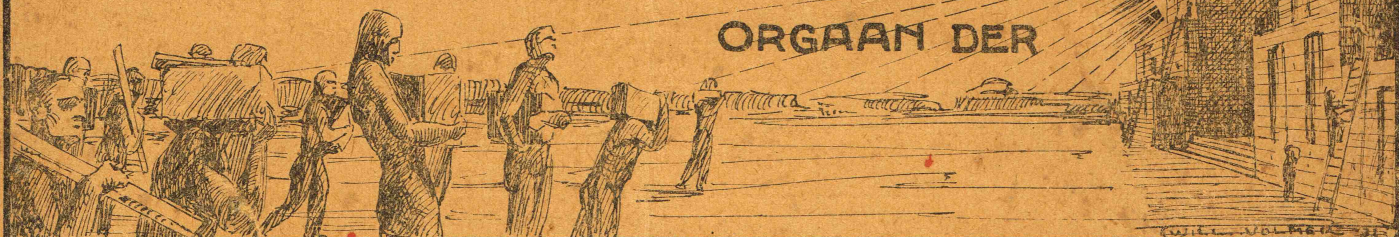

OPBOUW

ORGAAN DER

ORDE DER VERDRAAGZAMEN-'sGRAVENHAGE-

ZOOEVEN VERSCHENEN:

E. BOZZANO

Het Spiritisme wetenschappelijk verdedigd.

Nederl. bewerking van A. Sparenburg.
Uitgave Hollandia-Drukkerij, Baarn.
f2.90 Luxe band f3.75

H. J. NIEUKERKE

Genezend Medium

Magnetisme

Psychometrie

Ook aan huis te ontbieden.

Fahrenheitstr. 313 's-Hage

Dames- en Heeren-
Kapsalon

W. WESPI

Valkenboschlaan 47

Telefoon 330258

Uitsluitend 1e Klas werk.

Vrienden en Geestverwanten.

Koopt Uw Insigne bij
J. FREHSE - Goudsmid

v. Diemenstraat 209, Tel. 390728 Den Haag

Boekhandel Synthese

Lange Voorhout 96

TEL. 113894

GIRO 5840

STEEDS VOORHANDEN

Werken op elk Geestelijk gebied in 4 talen.

Groote keuze van SPIRITISTISCHE en
SPIRITUALISTISCHE Lectuur

Kruizen, Planchettes, Letterborden, enz.

Brand-Inbraak-Ongevallen, Ziekte-
Auto- en Motorrijwiel verzekering

Wed. J. VEUGER

Lijfrente en Levensverzekeringen.

van Diemenstraat 89

Den Haag

Nieuwe Schev.
Sigarettenbeurs
Keizerstr. 33
Aanbevelend,
W. BURGHOUT

Engelsch

van Engelschman
ook aan huis

J. F. G. CHARLES-
CORBIÈRE

v. Kinsbergenstraat
124

Telefoon 390828

FONGERS met onbreekbare vork
BIJ

K. C. v. EGMOND

HEELSUMSTR. 161 DEN HAAG

Het adres voor betere Sigaren en Tabak is:

P. A. BRUIGOM
CEDERSTRAAT 19 (gesloten huis)

Aan huis te ontbieden met bemonsterde offerte.
Briefkaarten worden vergoed.

**GEEFT
ONS
UWE
ORDER**

uwe Drukwerken eens bij
„Drukkerij Duinoord” op!

adres is Buys Ballotstr. 13,
Telefoon 332103 ■■■■

belangen zijn ook de onze,
prima werk, billijke prijzen

(groot of klein) worden
accuraat en vlug uitgevoerd

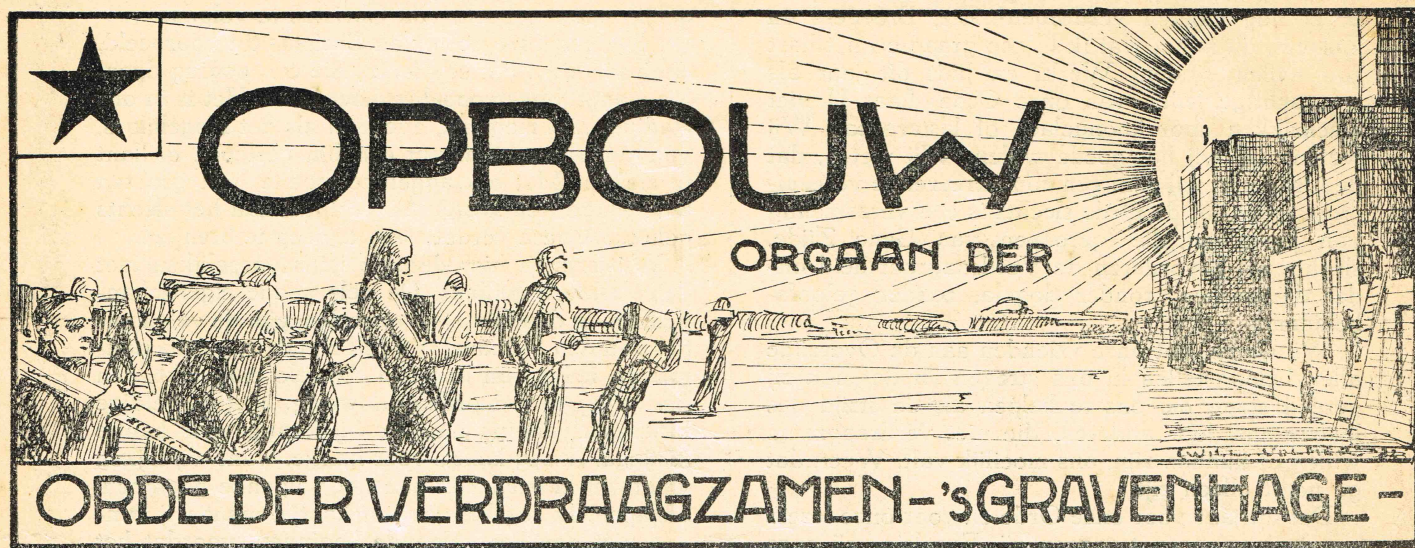

ATTENTIE.

Ordeleden en abonne's, welke hunne contributie, resp. abonnement, voor het 1e halfjaar 1933 nog niet hebben voldaan, worden verzocht alsnog te gireeren op rek. 202030 J. L. Buitendijk.

Indien vóór 20 Januari a.s. geen overschrijving heeft plaats gehad, zal over het verschuldigde, verhoogd met f 0.15 incassokosten, per postkwitantie worden gedisponeerd.

Het ligt in onze bedoeling, bij voldoende deelname een wekelijkschen, schriftelijken, populairen cursus in Astrologie aan te vangen. De kosten zullen f 6.— per half jaar bedragen, incl. porto. Zij, die aan dezen cursus wenschen deel te nemen, gelieven zich schriftelijk of mondeling op te geven aan de Redactie van „Opbouw“, Buijs Ballotstr. 13, Den Haag

Maandblad onder redactie van Mevrouw J. K. ALBLAS-RUTEL en J. F. G. CHARLES-CORBIÈRE.

ABONNEMENTSPRIJS

Binnenland, per ½ jaar . . . f 1.50

Buitenland, „ „ „ . . . f 2.—

Bureau van Redactie, Administratie en

Uitgave: Buijs Ballotstraat 13, Den Haag

Telefoon 332103 Giro No. 202030

Voor Advertenties wende men zich uitsluitend: Buijs Ballotstr. 13

Losse nummers verkrijgbaar à 30 cent.

NIEUWJAAR.

De Redactrice van Opbouw brengt aan haar lezers in de eerste plaats een heilwensch voor het pasbegonnen jaar. Wij hopen, dat dit jaar mag zijn een recht gezegend jaar voor onze lezers, voor ons blad, maar bovenal een jaar van stijging, van groote verdraagzaamheid onderling en naar buiten.

Broeders en zusters, leden van de Orde der Verdraagzamen, Gij allen weet, dat er veel van U zal geëischt worden en dat onze verdraagzaamheid zeer sterk op de proef gesteld zal worden. Wij roepen U toe: Denk om uw gelofte. Mij werden de laatste weken zware beproevingen opgelegd. Toen ik de moeilijkheden met een onzer leden besprak, zeide haar dochter, die bij dit gesprek tegenwoordig was: Tante Jo, U moet nu zeker uw proef afleggen, dat U werkelijk verdraagzaam is. Zie, Broeders en Zusters, zoo wil ik de moeilijkheden aanvaarden en ik roep U allen ook toe: Toont, dat ge Leden der Orde zijt in het nu aanbroken jaar.

Als een gesloten boek ligt het jaar 1933 voor ons. Wij hebben reeds een paar bladzijden van dit boek gelezen, als Opbouw in uw bezit is gekomen. Wat zal het jaar ons verder brengen? Wat zullen wij gezamenlijk in dit boek lezen? Wat wacht ons ieder afzonderlijk? Weten doen we het niet. We kunnen slechts gissen. Maar we zijn overtuigd, dat wat er komen moge, goed zal

zijn. Als we alleen ons eigen leventje in oogen-schouw nemen en ons zelf niet zien in het groote verband van de geheele schepping, dan lijken ons verschillende gebeurtenissen onrechtvaardig, maar zien we het leven van onszelf in verband met de geheele schepping, dan weten we ook dat we alleen ons leven hebben te leven in verband met het geheel, dat we slechts een tandje zijn in het groote raderwerk, dat Schepping heet en we slechts te beantwoorden hebben aan het doel, waarmee we zijn geschapen.

Dan aanvaarden we ook al wat er in dit leven tot ons komt en doen, wat de hand vindt om te doen. Dan geldt het immers voor ons allen te gehoorzamen aan de roepstem, die ons dwingt tot daden, die van ons vraagt te trachten Mensch te zijn in den hoogsten vorm, dien wij kunnen bereiken. Dan zullen we trachten de hoogste liefde te beleven, die Jezus ons leerde: Lief te hebben en te verdragen al onzen medemenschen.

Zeker, we weten, dat er dan menig moeilijk uur voor ons zal komen, waarin we al onze krachten zullen moeten inspannen om werkelijk verdraagzaam te zijn. Mag ik U dan een goeden raad geven? Bij ervaring weet ik de resultaten. Leg uw hand op de plaats, waar ge Uw Ordegroet brengt en denk aan het Oneindig Scheppingsvermogen, dat ook U riep om Zijn liefdedewet uit te dragen in de wereld, waar ook Jezus zijn verdraagzaamheid vaak op de proef gesteld zag en waar ook Hij

eenmaal uitriep, droevig, omdat Hij zelfs door zijn volgelingen niet werd begrepen: Hoe lang zal ik U nog moeten verdragen? Zie, Broeders en Zusters, dit is het wat ik U zoo graag op het hart zou willen binden: Werkt en bidt dit jaar als waarachtige leden van onze Orde. Laat U niet afschrikken door hoongelach of lasterpraat. Wij weten, dat wij het goede willen. Wij weten, dat de Orde niet wil zijn: een concurrerende vereeniging, maar dat de Orde slechts is een verzameling van menschen, die geroepen van Gene Zijde, slechts wil bevorderen de Verdraagzaamheid ondet de mschen, zonder dogma, zonder geloofsbelijdenis.

Wij weten, dat onze vrienden aan de Overzijde allen belangstellen in ons streven en dat ook zij gereed staan om ons te helpen als de strijd des levens ons door anderen, die niet verdraagzaam willen of kunnen zijn, ons moeilijk valt. Weet, dat ge nooit alleen zijt.

Dat dit jaar voor onze Orde en voor onze lezers een jaar van groote zegen zij. Excelsior zij onze leus!

J. K. A.—R.

VERDRAAGZAAMHEID.

Wanneer wij onze eigen verdraagzaamheid gaan beschouwen in het licht der verdraagzaamheid, die de Christus niet alleen predikte, doch ook daadwerkelijk tegenover een ieder toonde en ten uitvoer bracht, dan zien wij, hoever wij er nog vanaf zijn, Hem daarin te kunnen navolgen.

Doch dit kan ons niet verwonderen, wanneer wij den Christus zien in zijn Gode-gelijk-zijn, wanneer wij diep trachten door te dringen in de natuur van den Christus als Mensch. Christus, de personificatie van het Goede; Christus, het voorbeeld, dat wij ons voor oogen moesten stellen, indien wij ons op willen werken uit den peilloozen afgrond van egoïsme en eigenbelang.

Wij kunnen het niet! Hoe velen hebben getracht en trachten nog, den Christus na te volgen, doch allen faalden!

Waarom? Omdat wij nog te vast aan de wereld zijn geklonken, omdat wij nog te veel begaan zijn met eigen leed, omdat wij ons nog te veel storen aan het oordeel der wereld, omdat wij nog te weinig zelfstandig zijn en niet aan de buitenwereld durven te toonen, wat er soms in ons binnenste om gaat.

Wanneer wij den Christus zouden probeeren na te volgen, zouden wij de bespotting der wereld moeten verdragen, zou men ons voor zwakkelingen, imbecielen, ja misschien voor krankzinnigen houden. En dat hebben wij er niet voor over. Wij

hechten nog te veel aan het oordeel van den enkeling of van de gemeenschap, dus is het ons onmogelijk, het voorbeeld van Christus te volgen.

Men leert ons, neem den Christus tot voorbeeld, doch wij zien, dat een ieder, die een poging daartoe waagt, onherroepelijk moet falen. Het is in ons stadium niet mogelijk, evenmin als het mogelijk is, van een ruwen diamant een fijn geslepen brillant te maken. Met ontzagelijke moeite, met grooten tegenstand, ten koste van veel tijd kan het slechts gelukken, deze verandering teweeg te brengen.

Wij kunnen hier den Christus vergelijken met den geslepen brillant. De vele goede eigenschappen, die in den Christus woonden, zijn de vele kantjes van den brillant. Wij zelf zijn de ruwe diamanten. In ieder van ons zijn de vele mogelijkheden om geslepen te worden aanwezig. Met geweldige krachtsinspanning moeten wij kantje voor kantje afslijpen. Ik zeg kantje voor kantje, want wij kijken want wij kunnen niet aan het volgende beginnen, afslijpen. Ik zeg kantje voor kantje, want wij kunnen niet aan het volgende beginnen, voordat het voorgaande gereed is.

Hier ligt in hoofdzaak de fout van onze pogingen, aan den Christus gelijk te worden: wanneer wij trachten, alle eigenschappen van den Christus tegelijk over te nemen, moeten wij falen, doch wanneer wij probeeren, ze één voor één aan te kweeken, hebben wij een kans, tenminste iets van het schoone voorbeeld van den Christus te hebben nagevolgd en ons eigen gemaakt.

Ook leert men ons, te trachten, van binnen uit te worden, zooals de Christus ons het groote voorbeeld gaf, doch wij zullen eens zien, of dit mogelijk is, en zoo ja, hoe het mogelijk is.

Laat ons als voorbeeld nemen: de verdraagzaamheid. Wij moeten ons wel bij één voorbeeld houden, want indien wij b.v. alle talen tegelijk zouden willen leeren, zouden wij er zeker geen enkele van machtig worden. Dus nemen wij hier ook slechts één eigenschap, die wij ons eigen willen maken en bepalen ons daartoe tot het door ons beoogde doel: verdraagzaam worden.

Wij willen dus verdraagzaamheid aankweeken en staan al dadelijk voor de moeilijke vraag: Wat is verdraagzaamheid? Indien wij den Christus als voorbeeld nemen, is verdraagzaamheid: alles verdragen. Dus wanneer men U een slag toebrengt op de linker wang, moet gij hem ook de rechterwang toewenden.

Is dat mogelijk voor ons? Ik geloof zeker, dat onder zekere omstandigheden een zoo hoog opgevoerde verdraagzaamheid mogelijk is, doch voor de meesten zal het ondoenlijk zijn. Laten wij dus eerst probeeren, met de kleinere dingen te beginnen. Laat ons trachten, die kleine dingen te verdragen, waarbij wij gewend zijn, op te bruisen of waartegen wij in opstand kwamen. Hatelijkheden,

ons toegevoegd, afbrekende kritiek, grofheden, laster enz.

Indien wij van binnen uit verdraagzaam zijn, zal het ons niet moeilijk vallen, want wij weten niet beter en voelen niet anders, doch wanneer wij het niet zijn en het willen aankweken, moeten wij dat op kunstmatige wijze doen. Moeten wij ons dwingen, verdraagzaam te zijn. In den beginnen zal dit alleen uiterlijk zijn, terwijl het in ons binnenste stormt en raast, doch indien wij volhouden, zal het steeds gemakkelijker gaan, totdat ten slotte ook bij ons de verdraagzaamheid een stuk van ons zelf is geworden en wij onze medemenschen van binnen uit kunnen verdragen. Dat dit niet van heden op morgen zal geschieden, is duidelijk. Dat dit niet zonder grooten strijd, groote opoffering en groote wilskracht kan gebeuren, is eveneens begrijpelijk. Doch indien wij er van overtuigd zijn, dat verdraagzaamheid het middel bij uitnemendheid is, om een betere wereldorde te scheppen, zullen wij ons de vele moeite getroosten tot opbouw van ons zelf en tot heil der geheele menschheid.

Ik heb het verwijt moeten hooren, dat Adventas ons slechts de gelofte vraagt om verdraagzaam te zijn tegenover onze mede-leden. Is het wel tot U doorgedrongen, hoe moeilijk het is, verdraagzaam te worden, indien het niet in U zit? Zoo ja, dan begrijpt gij ook ten volle, hoe wijs het is, niet te doen beloven, verdraagzaam te zijn tegenover iedereen, doch in eerste instantie tegenover de medeleden. Zoals ik aan het begin van dit artikel zeide, moeten wij absoluut falen, indien wij te veel ineens willen bereiken, en omdat er helaas veel te veel menschen zijn, die dat willen, bereiken zij in het geheel niets. Hoe duidelijk wordt ons dan de diepe beteekenis van onze gelofte, om eerst in kleinen kring aan te vangen. Wanneer wij den vasten wil hebben, onze gelofte na te komen, zullen wij ook daarin slagen, en zijn wij eenmaal zoo ver, dan kunnen wij onze verdraagzaamheid ook uitbreiden over onze andere medemenschen, waartoe wij in den beginne nooit in staat geweest zouden zijn, en als gevolg daarvan zouden wij ons voornemen weer hebben laten varen en even ver geweest zijn als te voren.

Het spreekt van zelf, dat, om verdraagzaam te worden, men niet noodzakelijk lid behoeft te zijn van de Orde der Verdraagzamen, doch wij menschen hebben nu eenmaal een prikkel noodig. Wij hebben een teeken noodig, dat ons dagelijks aan onze gelofte herinnert. Wanneer wij den speld of de broche bij onze mede-leden zien, worden wij er steeds weer aan herinnerd en dat zal ons een grooten steun geven, ons voornemen ook uit te voeren. Steeds krijgen wij weer het stoffelijke teeken voor oogen van hetgeen wij hebben beloofd en uit ervaring weet ik, dat het mij een groote hulpe is. Ook weten wij door ons lid-zijn, dat wij niet

alleen staan in onze pogingen, een beter en op hooger peil staand gemeenschapsleven te verkrijgen en ook dat geeft ons een ruggesteun. Er bestaat een soort band tusschen alle Orde-leden en waar wij elkaar ook zullen ontmoeten, overal zien wij de ster, die ons zal geleiden op den weg, die leidt naar een universeele Verdraagzaamheid en Harmonie.

C.

MARIA EN MARTHA.

Meermalen is mij gevraagd of er in de wereld der geesten ook verschil van meening bestaat. Men denkt meestal, dat, als de mensch aan de overzijde van het Graf is, alle raadselen des levens voor hem opgelost zijn. De fout, die dan ook de meeste spiritisten begaan, is, dat zij de meening, die een zich manifesteerende geest verkondigt, beschouwen als te zijn: de absolute waarheid. Om U te bewijzen, dat verschillende geesten de zaken ook van verschillend standpunt kunnen bezien en belichten, geef ik U het volgende:

Op een avond, een seance meemakend in het Hooge Noorden, werd aan de Contrôle van het Medium gevraagd een uitleg van de woorden aan Jezus in den mond gelegd. U herinnert zich, dat Jezus op bezoek is bij Maria en Martha. Martha is druk in de weer om voor haar gast allerlei in orde te maken. Maria daarentegen zet zich aan de voeten van den Meester en bekommert zich niet om zijn stoffelijke nooden. Martha berispt haar zuster om haar schijnbare ongastvrijheid. Jezus spreekt dan deze gedenkwaardige woorden, waarvan uitleg werd gevraagd aan den contrôle van het Medium (een gewezen Predikant). Jezus dan zegt: Martha, Martha, wat verontrust gij U over vele dingen, slechts één ding is noodig. Ziehier het antwoord. Indien wij dezen tekst willen begrijpen, dan is het noodig, dat wij ons verplaatsen in den tijd van dit verhaal; ons verplaatsen in de zeden en gewoonten van het Joodsche Volk.

Zooals elk ander ras, had ook het Joodsche hare deugden en haar slechte eigenschappen. Wat dit laatste betreft zijn de voorschriften, wat zij niet en wat zij wel zouden eten er het gevolg van. Nog in onzen tijd zien wij deze karakteristieke, foutieve eigenschappen van den Israëliet voortleven. Hun wetten zijn voor hen nog steeds goed.

Een Israëliet, die dit oude geloof heeft prijsgegeven, verlustigt zich in hooge mate in een copieus en heerlijk maal. Deze eigenschap is fout. Maar er werd toch daaruit een andere goede eigenschap geboren: n.l. de Joodsche gastvrijheid. Niet alleen Joodsch, ik zou haast zeggen: Oostersche gast-

vrijheid.

Het land Kanaän is wel een vruchtbaar land, maar het klimaat is oorzaak dat sommige streken zeer weinig, andere veel voortbrengen. De bevolking was voor het meerendeel arm; waarnaast de weinig rijkdom schrill afstak.

Waar het Joodsche ras, door armoede niet altijd kon voldoen aan de grage eetlust, daar gold het als een groote eer, als een gastvrijheid, om den bezoeker direct te onthalen met spijs, indien men in de gelukkige omstandigheid verkeerde, dit te bezitten. En voordat nog aan iets anders werd gedacht, was men met de voorbereiding van het maal bezig.

Zoudt gij het niet vreemd vinden, als gij bij iemand op bezoek zijnde, direct alleen werd gelaten, omdat men voor uw stoffelijk welzijn wilde zorgen? In de eerste plaats voelt ge het als een plicht van gastvrouw of gastheer, dat die geestelijke atmosfeer wordt geschapen, die men ter gelegenheid van dit bezoek noodig acht. Pas als deze atmosfeer is ontstaan, denkt men aan iets anders, maar de oude Joden, zij vroegen hier niet naar.

De kerkleer was zoo orthodox door de Schriftgeleerden vastgelegd, en was zoo moeilijk voor den gewonen Israëliet, dat deze leer geen onderwerp van gesprek kon uitmaken. Geestelijke dingen werden dus zeer weinig besproken, en de stoffelijke dingen vormen de kern der meeste gesprekken. In dit verband doet het niet vreemd aan, als Martha onmiddellijk haar vermeende plichten als gastvrouw gaat waarnemen, en zich zelfs boos maakt over Maria, over haar vermeende nalatigheid.

Doch we moeten goed bedenken, dat Jezus hier een uitzondering vormt op een Israëliet, die in de schriftgeleerdheid vastgeworteld zit. Jezus kende de groote stoffelijke behoeften niet, die den Israëliet eigen waren; Hij verafschuwde ze zelfs. Had Martha de drijfveeren van Jezus meer begrepen, zeer zeker zou ze als Maria gedaan hebben.

Maria zag en voelde, wat Jezus bezig hield. Jezus, die behoefte had om zijn geestelijken rijkdom aan anderen over te dragen.

Als fijnvoelende vrouw, als tactvolle gastvrouw, maar bovenal als een leergierig, geestelijk wezen, heeft Maria dit begrepen.

Martha, Martha, wat bekommert gij U over vele dingen, slechts één ding op zijn tijd is noodig. Wonderlijk is het, dat zoovele kleine zinsneden uit den bijbel, zoo'n intens groote waarde houden voor geheel het menschedom, voor ieder individu afzonderlijk, maar ook voor de samenleving in haar geheel. Hoe goed zou het zijn, als in deze maatschappij in iedere woning was opgehangen: Martha, Martha, wat verontrust gij U over vele dingen, slechts één ding op zijn tijd is noodig.

Dit te zien en steeds weer te zien, en als door autosuggestie door het individu opgenomen, zou het een sterkwerkende remedie zijn voor het in onrust jagende menschengeslacht.

Tot zoover de gewezen Predikant.

Eenigen tijd later woonde ik een andere seance bij. Sedert ik tot de Orde der Verdraagzamen ben toegelaten, is mij een nieuwe leider toegevoegd, die zich noemt: De Vriend. Hij meldde zich dien avond aan en begon met te spreken over het antwoord van den gewezen Predikant. Hij sprak hierover het volgende: De Predikant, die tot U sprak over het gezegde van Jezus: Martha, Martha, wat verontrust gij U over vele dingen, slechts één ding is noodig, beziet dit gezegde in **historisch** verband, aangepast aan zeden en gewoonten van het Oostersche land. Wij voor ons kunnen het zien in het licht der eeuwigheid. Onze groote broeder zegt: Wat verontrust gij U over vele dingen, slechts één ding is noodig. En dat is het eeuwige. Wanneer wij ons voelen kinderen van de aarde, dan staren wij slechts op de nooden, die tot de aarde behooren. Dat zijn de stoffelijke nooden. Maar plaats en we ons in het licht der eeuwigheid, dan is er slechts één ding noodig, n.l.: Het eeuwige te beleven in het tijdelijke. Dan vervallen onze stoffelijke nooden in het niet en gevoelen we ze als een noodwendigheid, die ons brengt van het tijdelijke in het eeuwige. Maria vertegenwoordigt hier een groep menschenkinderen, die weten, dat zij eeuwig zijn en dat het geestelijke **moet en kan** heerschen over alle stoffelijke gebeuren. Wanneer de geest zich bewust is van de eeuwigheid, waartoe hij behoort, dan weet hij, dat ook altijd weer de geest de stof beheerscht en dat, wanneer de geest primair is, de stof gehoorzaamt. Het is, wat Christus ook ons leerde in zijn woorden: zoekt eerst het Koninkrijk Gods, d.w.z. het geestelijke, het eeuwige, en alle dingen zullen U worden. Martha bekeek deze dingen precies van de andere zijde. Zij verwarde zich in de stoffelijke nooden, maakte zich zelfs boos, dat een ander alleen het geestelijke kon zien, omdat zij alléén aan de stoffelijke nooden haar aandacht kon schenken. Zoo gaat het ook heden op uwe aarde. De mensch verwacht zich in zijn stoffelijke nooden, buit al zijn energie uit om die te bevredigen en vergeet in de eerste plaats, dat stof slechts tijdelijk is, maar **hoe** ook van tijdelijken aard, onderworpen aan den geest, die eeuwig is. Wat zou Uw stoffelijk oog zien, zonder den geest, die uw lichaam bewoont? Het zou zijn als het oog van een pop, waar uw kind mee speelt. Een oog, dat wel kleur en teekening draagt van het oog van uw kind, maar niets weerkaatst en niets waarneemt. Wat zou uw stoffelijke hand schrijven, wanneer zij niet gedreven werd door uw geestelijk principe? Wat zou uw voet gaan,

wanneer uw lichaam niet bewoond werd door één, die gaan wilde? In alles is de geest primair, die heerscht, die regelt en regeert. De stof is slechts de vorm, die staat of valt met de al- of niet-beheersching van den geest. Wanneer de menscheid dit bevatte, zooals Maria het symboliseert in het grijs verleden, de Martha zou niet boos zijn, maar weten, dat het ééne noodige is: het bewustzijn, dat wij kinderen der eeuwigheid zijn. Vergeet het niet, als zorgen U soms drukken, als stoffelijke nooden U aangrijzen, dat de geest over de stof kan heerschen, dat ons aardsche leven een tijdelijke verschijningsvorm is, dat ons geestelijk principe eeuwig is.

De Vader der eeuwigheid zegent U, Hij legge in uw harte vast, dat gij zijn kinderen zijt, allen broeders en zusters, verbonden door Zijn geest, verdragend elkaar en dragend elkanders lasten. De Vriend groet U allen.

Ziehier een tweetal mededeelingen van gene zijde, die elkaar niet tegenspreken, maar toch een zeer verschillende opvatting geven van het te bespreken onderwerp.

J. K. A.—R.

SCHIJN-GENOEGENS.

Wanneer wij ons zelf nauwkeuriger bezien, dan komen wij tot de overtuiging, dat wij toch nog wel zeer ver van het ideaal verwijderd zijn!

Wat zijn wij toch nog armzalig klein tegenover het groote om ons heen en in ons!

Wij zijn er van overtuigd, dat het leven, dat wij hier leiden, slechts een overgangstijdperk is van ons bestaan in het Universum. Dat de luttele jaren, die wij op het ondermaansche doorbrengen, ja moeten doorbrengen, slechts een stap zijn op den eeuwigheidsladder.

Ja, wij zijn er van overtuigd en toch is het zoo moeilijk, zelfs met dit beeld en deze toekomst voor oogen, ons korte leven zóó in te richten, dat wij daar later profijt van hebben.

Dagelijks maken wij goede voornemens en beloven ons zelf, tot inkeer te komen en meer te leven voor het groote bewustzijn, dat wij Eeuwigheidskinderen zijn. Doch dagelijks worden deze voornemens en deze goede gedachten weer vergeten wanneer onze persoonlijke belangen er mee gemoeid zijn.

Vandaag leggen wij geloftes af; geloftes tot verdieping van ons geestesleven, tot veredeling van ons Ego, doch indien ons slechts één strootje in den weg wordt gelegd, vervallen wij weer in de oude kwaal.

Och, het is alles zoo begrijpelijk! Wij dragen nog ons stofkleed en wij moeten ons leven leven temidden der wereld; te midden der omstandigheden, die

ons dikwijls, ja bijna altijd de baas zijn.

Doch laat ons de oogen niet sluiten voor datgene, wat wij gekregen hebben en nog dagelijks krijgen. Laat ons niet brutoot wegwerpen de duizende kleine vingerwijzingen en teekenen, die ons worden gegeven.

Steeds opnieuw worden wij in de gelegenheid gesteld, de Poort der Inwijding binnen te treden, doch steeds weer schrikken wij ervoor terug, den beslissenden stap te doen!

Waarom? Nog te vast zijn wij gekluisterd aan de schijn-geoegens dezer wereld. Nog te vast heeft de wereld ons in haar macht en met groote, begeerige armen strekt zij steeds weer hare verleidelijke klauwen naar ons uit en wij?, ja, wij laten ons maar al te graag weer vangen! Dan storten wij ons weer in den fascineerenden maalstroom des levens, waarin wij onderdompelen.

Doch de helpende hand, die ons reeds zoo vaak werd toegestoken, zij staat ook thans weer paraat. Wederom komt het oogenblik, dat wij het klatergoud der schijn-genietingen in zijn ware gedaante zien; dat wij de hulp, die ons gewordt, aangrijpen met gretige handen..... tot wij opnieuw vallen!!

.....
Zóó is het leven! Een steeds wisselende kaleidoscoop van stijging en val, van inkeer en toegeven aan schijngenot.

Wanneer de lasten des levens ons te zwaar worden; wanneer wij onder de kracht der omstandigheden dreigen in één te zinken, dan werpen wij zoo gaarne eens alles van ons af en trachten te genieten van de zonzijde van het leven. Dan trachten wij, onze zorgen en beslommingen onder te dompelen in zingenot..... En het helpt! Werkelijk is het ons gelukt, ons verdriet op den achtergrond te dringen en met volle teugen drinken wij van den zoeten beker van den schijn.

Doch hoelang? Hoelang zal het duren, voordat wij tot de erkentenis komen, dat wij dwaas gehandeld hebben? Dwaas, niet alleen omdat wij een gedeelte van den kostbaren tijd, die ons hier is gegeven, hebben verdaan; doch ook omdat wij op den trap van onzen geest niet vóóruit, maar áchteruit zijn gegaan?

En indien dit dan tot ons doordringt, zijn wij dubbel bedroefd. Den tijd van voorbereiding, dien wij hadden, hebben wij misbruikt tot afbraak van den geest, dáár waar wij hadden moeten opbouwen

Ziet vrienden, dit is een levensschets van U, van mij, van ons allen. Wij allen kennen den weg, dien wij hebben te gaan; wij allen kennen onzen plicht, en toch vergeten wij alles zoo gaare en plaatsen ons zelf op den voorgrond, dáár waar wij ons moeten verloochenen. Wij breken af, dáár waar wij moesten bouwen.

Een nieuw jaar is begonnen. Een nieuw jaar van

vreugde en leed, van voorspoed en teleurstellingen.

Laat ons dan dezen Nieuwsjaarsdag beschouwen als een mijlpaal, een keerpunt in ons leven!

Laat ons trachten te bouwen, bouwen, bouwen! Bouwen aan ons Ego, onzen Geest, bouwen aan den Tempel, waarvan wij zelf een der pilaren zijn; bouwen aan het welzijn, niet alleen van ons zelf, maar van de geheele menschheid!

C.

BERUSTING.

Naar aanleiding van het, in het Kerstnummer voorkomende gedicht „Berusting”, ontvingen wij van een lezer te Groningen een schrijven, waarin deze ons mededeelde, met den inhoud niet accoord te kunnen gaan. Hij verzocht om nadere toelichting der strekking.

Twee onzer medewerkers hebben zich bereid verklaard, hunne zienswijze daaromtrent kenbaar te maken. Aangezien wij veronderstellen, dat een en ander in breeden kring belangstelling vindt, drukken wij beide artikelen hieronder af.

VRIJE WIL?

Veel is er reeds over den al of niet vrijen wil geschreven en ik wil dan ook geenszins aanspraak maken op een nieuwe zienswijze. Misschien zijn mijn uiteenzettingen echter voor menigeen een prikkel, verder over dit onderwerp na te denken, om ten slotte — voor zich zelf — tot een conclusie te komen.

Indien ik zou moeten aannemen, dat **alles** wat wij meemaken, **alles** wat wij doen en **alles** wat wij ondervinden een absolute praedestinatatie is, zou het er in ons wereldje vrij hopeloos uitzien. Indien ik er van overtuigd was, dat wij niets, maar dan ook niets zouden kunnen doen, dan hetgeen voor ons is voorbestemd, zou de moed, om mijn leven te vervolgen, mij ontzinken.

Wanneer wij bekend zijn met de Astrologie en een weinig dieper daarin doordringen, zullen wij zien, dat het leven van den enkeling, zoowel als dat der gemeenschap, in groote trekken is afgebakend. Wij zullen zien, dat de omstandigheden, die bepaalde handelingen, veranderingen, conflicten en gevoelsuitingen beheerschen, van dien aard zijn, dat wij zoo goed als niets daartegen kunnen doen. Het aardsche pad, de stoffelijke weg wordt geleid door de invloeden, die uit den Cosmos tot ons komen en die hun stempel drukken op het pasgeboren kind, dat tot zijn levenseinde daarmee zal hebben rekening te houden. Dat zijn de vele invloeden, die onze karaktereigenschappen, onze neigingen en onze gevoelens bepalen en het is vrijwel onmogelijk, ons daaraan geheel te onttrekken.

Wilt gij voorbeelden? Ziehier: De horoscoop van iemand geeft aan, dat hij op een bepaalden dag door een ongeluk om het leven zal komen. Hij besluit den geheelen dag thuis te blijven. In den namiddag komen enkele vrienden hem opzoeken en zij bespreken het een of ander onderwerp. Er ontstaat een dispuut en de bewuste persoon gaat naar zijn bibliotheek, om er een boek te halen, dat zijn stelling bewijst. Hij klimt op een trapje, wordt duizelig en valt. Dood!

Een ander heer verneemt uit zijn horoscoop, dat hij over ca. een jaar in het huwelijk zal treden met een zwartharig meisje. Nu was deze heer verloofd met een blondine en lachend verzekerde hij mij, dat het hem geen moeite zou kosten, de onbetrouwbaarheid der Astrologie aan te toonen. Ongeveer een jaar later was deze man gehuwd met een zwartharige vrouw, zooals ik haar in details had beschreven!

De omstandigheden hadden zich om deze personen dusdanig opgebouwd, dat zij als het ware gedwongen werden in de richting, hen door den sterrenstand bij hun geboorte aangewezen!

.....
Gij zoudt nu denken, lezer, dat ik den vrijen wil tracht te ontkennen, doch niets is minder waar. Wel leert ons de Astrologie, dat wij in groote trekken den weg moeten gaan, die ons is voorgeschreven, doch er is nog iets anders: De Geest, gebonden door de stof, is vrij! De Geest staat ver uit boven de stoffelijke wetten, die ons beheerschen, en deze Geest is het, dien wij moeten ontwikkelen, en **kunnen** ontwikkelen, indien wij slechts willen.

Wat beteekent ons aardsche omhulsel, dat wij na korter of langer tijdsverloop toch moeten afleggen? Wat beteekenen, in waarheid, de tallooze beslommeringen, die ons bestormen, wanneer wij denken aan datgene, dat ons wacht?

Onzen Geest moeten wij opbouwen, doch het is geen gemakkelijke taak. De krachten, die ons **lichaam** beheerschen, te overwinnen om den **Geest** te voeden is de groote taak, ons opgelegd. Het gaat niet aan, te zeggen: ik kan niet anders, want het **moet** zoo zijn. Het gaat niet aan, bij de pakken neer te zitten en God's water maar over God's land te laten loopen.

Onzen wil moeten wij trachten op te voeren tot de grootste krachtsinspanning en slechts door deze wilskracht kan het ons gelukken, de stof te overwinnen tot voordeel van den Geest. De stof is tijdelijk, de Geest is eeuwig!

Door de Astrologie kunnen wij ons zelf leeren kennen, en beter dan de meest objective analyse ons mogelijk maakt. Onze horoscoop geeft antwoord op de vele vragen, die wij ons omtrent ons karakter, onze neigingen en onze zwakheden zoo menigmaal hebben gesteld, en slechts langs

dezen weg kunnen wij trachten, „onze sterren te beheerschen”. Slechts langs den weg der Astrologie, de „Koningin der Wetenschappen”, kunnen wij ons zelf en anderen leeren begrijpen; kunnen wij een aanvang maken met den opbouw van onzen Geest, die was, die is en die zal zijn tot in Eeuwigheid!

CAPRICORNUS.

IK WEET, DAT IK DEN WEG MOET GAAN.....

Aangezocht door de Redactie van „Opbouw” wil ik gaarne in het onderstaande mededeelen, welke interpretatie ik aan het gedicht „Berusting” geef.

In de eerste plaats moeten wij twee dingen begrijpen: Wij onderscheiden het Oneindige en het Eindige. Het Heelal, de Kosmos, waaraan geen begin en geen einde is; en ons aardsch bestaan, zij het dan een enkel leven of een geheele cyclus.

Wanneer wij ons zelf nu beschouwen ten opzichte van het Eindige, **kunnen** wij den vrijen wil niet uitschakelen. Ieder logisch denkend mensch moet ervan overtuigd zijn, dat zijn handelingen voor het overgrootste deel het resultaat zijn van zijn eigen willen, of deze handelingen goed, dan wel slecht zijn. In zekeren zin hebben wij het dus in onze macht, te handelen, zooals wij verkiezen..... indien de omstandigheden het toelaten. Wij kunnen zeggen, zooals het luidt in het gedicht: De omstandigheden zijn of worden geschapen door den Alwil, doch dit moge gelden voor de **grootste** omstandigheden in den Cosmos, voor de kleine, laat ons zeggen onbenullige omstandigheden in ons dagelijksch leven, kunnen ja **moeten** wij een speciale schepping door den Alwil uitschakelen. Doen wij dit niet, dan zouden wij — zooals de inzender terecht opmerkte — den Alwil verantwoordelijk stellen voor elk liederlijk en gemeen levensgedrag. Ieder weldenkend mensch zal toch moeten toegeven, dat het dan niet noodig ware, séances te bezoeken, ter kerke te gaan of op andere wijze geestelijk voedsel te vergaren. Dan zou het geen doel hebben, den Christus na te volgen in Zijn onbaatzuchtigheid en liefde voor den naaste.

Wanneer wij ons echter gaan beschouwen ten opzichte van het Oneindige, waarin wij óók leven, wordt de zaak geheel anders. In het Oneindige is slechts één Wet, de Wet der Evolutie, doch langs welken weg deze gaat, is voor ons verborgen. Het zou niet goed zijn voor ons stervelingen, door te dringen in het mysterie van den Alwil. Het zou noodlottig voor ons kunnen zijn, indien het mogelijk ware, den sluier der Waarheid op te lichten, en daarom zullen wij, hóe ver ons vorschten ook moge gaan, steeds goed dóen, het Eindige als maatstaf te gebruiken voor onze handelingen, de **eenige** maatstaf, die ons kan opvoeren tot datgene, wat wij gaarne wenschen te bereiken.

SAPPHO.

INVLOED.

Zoo vaak hoort men tijdens séances zeggen: Er is veel invloed aanwezig. Wat is eigenlijk invloed?

Alle menschen zijn mediamiek, of laat mij liever zeggen: sensitief of gevoelig. Gevoelig voor menschelijke, doch ook geestelijke invloeden. De een meer, de ander minder, doch allen hebben wij wel eens last van slaperigheid, gevoelens van warmte en dergelijke, wanneer wij aan séances deelnemen.

Het fijne en zoo gecompliceerde mechanisme van het menschelijk lichaam is ontvankelijk voor de trillingen, die tot ons komen. De Cosmische trillingen en die uit de sfeer, die diep in ons organisme doordringen en een onzichtbaren invloed op ons uitoefenen.

Het spreekt vanzelf, dat er goede, opbouwende invloeden op ons inwerken, maar ook slechte, afbrekende. Tot op zekere hoogte hebben wij het zelf in onze macht, te bepalen, welke invloeden wij wenschen te ontvangen, resp. op welke wij wenschen te reageeren, de goede of de slechte. Wanneer wij goede, opbouwende, menschlievende gedachten uitzenden, zullen wij goede invloeden tot ons trekken. Er zullen dan in de sfeer intelligenten zijn, die aangetrokken door de schoonheid onzer gedachten, deze nog meer voedsel willen geven, en zij inspireeren ons tot het goede, het schoone. En wij zullen een machtigen steun ontvangen, die ons zal leiden en ons zal opvoeren.

Doch indien wij slechte, egoïstische of afbrekende gedachten uitzenden, zullen deze onze Aura besmetten en lage intelligenten tot zich trekken, die onze wanstaltige gedachten en begeerten door hun invloed nog slechter, weerzinwekkender zullen maken.

En zoo het ons al niet gemakkelijk zal vallen, ons tegen de goede invloeden te verzetten, zooveel te gemakkelijker raken wij in de macht der lage invloeden verstrikt, die ons ten slotte zullen voeren tot een algeheel val, waarvan het vrijwel onmogelijk is, weer op te staan.

Laat ons derhalve steeds, wanneer wij voelen, dat wij een inspiratie krijgen tot iets verkeers, op ons qui vive zijn. Laat ons dan dadelijk trachten, den verkeerden invloed te verjagen door het uitzenden van goede gedachten. Laten wij dan trachten, onze Aura te zuiveren van de verkeerde invloeden, die zich daaraan letterlijk en figuurlijk hebben vastgehecht. Slechts **dan** kunnen wij gestadig doorgaan met den opbouw van ons zelf, wanneer wij ons zooveel mogelijk trachten af te sluiten voor de inblazingen van het slechte, en ons openstellen voor de vele goede invloeden, die op een ieder van ons inwerken. En wanneer wij deze handelwijze een tijdlang hebben gevolgd, zullen wij zien, dat het ons steeds gemakkelijker valt, te reageeren op het goede, dat tot ons komt en dat het ons niet meer moeilijk zal vallen, het verkeerde, het afbrekende van ons te wijzen.

SAPPHO.

SEANCEEREN.

3.

Wanneer ik spreek over de **lichamelijke** gevaren bij het séanceeren, dan heb ik in de eerste plaats op het oog de z.g. „bezetenheid”.

Dit is wel een zeer groot woord, doch wij mogen niet uit het oog verliezen, dat deze gevallen — ofschoon zeer zelden — inderdaad voorkomen.

Wanneer andersdenkenden tegen het Spiritisme waarschuwen is het in hoofdzaak om deze reden. Het mag dan ook niet ontkend worden, dat er in de krankzinnigen-gestichten en andere inrichtingen zeer zeker personen aanwezig zijn, die „bezeten” zijn.

Wij willen thans dit geval wat nader bezien. Wanneer wij een séance bijwonen, stellen wij ons bloot aan invloeden uit de ongeziene wereld. Invloeden, die juist gedurende séances meer macht over ons kunnen hebben dan elders. In de eerste plaats, omdat wij ons tijdens deze experimenten onbewust negatief houden en in de tweede plaats omdat het aantal intelligenten dan grooter is.

Daar de meesten van ons, de intelligenten, die aanwezig zijn, niet kunnen zien, weten wij dus ook niet van welk gehalte zij zijn, want zoo goed als er lichte intelligenten tot ons komen, zullen ook lagere wezens tot onze séances worden aange trokken, die door den meer stoffelijken toestand, waarin zij verkeerden, ook meer macht over ons kunnen doen gelden.

Wie waarborgt ons, dat wij na afloop der séance, door **alle** intelligenten worden verlaten? Wie zegt ons, dat er niet wezens achterblijven, die ons trachten te beïnvloeden op een voor ons ongewenschte manier? Is het onmogelijk, dat een der aanzittenden, indien hij mediamieke gaven bezit of althans voldoende sensitief is, door een dezer lage wezens wordt gegrepen, of zelfs in beslag genomen? Vele gevallen van zelfmoord en dergelijke zijn te wijten aan invloeden uit de ongeziene wereld. Vele handelingen, waarvan wij ons zelf geen rekenschap kunnen geven zijn het resultaat van wezens, die onze Aura zijn binnen gedrongen om ons in de door hen gewenschte richting te drijven. Al deze dingen zijn geenszins denkbeeldig. De praktijk heeft er voorbeelden te over van gegeven.

Een enkele maal gelukt het ons, „bezetenen” te genezen door den geest, die het lichaam in beslag heeft genomen, uit te drijven. En daarom juist is het zoo noodig, dat op iedere séance iemand aanwezig zij, die met magnetische kracht begiftigd en met het terrein volkomen bekend is. Want indien dit niet het geval is, en de dokter erbij wordt gehaald, is de „bezetene” reeds zoo goed als verloren. De geneesheer, hoogstwaar-

schijnlijk met deze dingen onbekend, zal opname in een krankzinnigeninrichting adviseeren of bevelen, en indien eenmaal de poorten zich achter den ongelukkige hebben gesloten, bestaat er weinig kans op genezing en nog minder op invrijheidstelling.

Na de eerste beide artikelen heeft men mij verweten, dat ik te hard ben. Inderdaad ben ik hard, doch ik geef de feiten zooals zij zijn. Ik tracht niet, datgene, wat ik heb te zeggen te verzwakken of te camoufleren, omdat ik er van overtuigd ben, dat het tijd wordt, dat men gaat inzien, dat de huidige toestand wat het séanceeren betreft, niet bestendig mag worden. Ik schrijf in „Opbouw”, doch opbouw beteekent tegelijkertijd ook afbraak, want het is onmogelijk, op dezelfde plaats een nieuw huis te bouwen als niet eerst het oude is afgebroken.

De lezers moeten derhalve mijn agiteeren tegen onoordeelkundig séanceeren trachten te begrijpen. Zij moeten er zich van bewust worden, dat de krachten, waarmede wij te maken hebben, krachten zijn van ongekeerde grootte. Krachten, waarover wij de contrôle kunnen verliezen, zoodat wij een speelbal worden van iederen intelligent, goed of slecht, die ons tracht te beheerschen.

Er is nog een ander, minder zichtbaar gevaar! Indien wij het séanceeren beschouwen als een behoefte, waaraan wij niet genoeg kunnen toegeven; wanneer wij dus **te veel** séanceeren, kan het niet anders of dit doet zich — ten kwade — gelden in ons dagelijksch leven. Wij worden zenuwachtig (zoo niet erger) wij denken over niets anders dan deze dingen, wij droomen er van en dit zal zich vroeg of laat wreken. Vergeet niet, vrienden, dat wij nog vast op de aarde staan. Dat wij hier onze sociale en maatschappelijke plichten hebben te vervullen. Onze séances moeten ten doel hebben, datgene, wat wij daar geleerd hebben, in ons dagelijksch leven te verwerken en toe te passen, en het is onmogelijk, alles wat wij aan nieuwe ervaringen, en leeringen opdoen, reeds dadelijk ten uitvoer te brengen, terwijl wij reeds weer rijkhalzend uitzien naar de volgende gelegenheid, om nog meer ideeën, nog meer lessen op te doen.

Indien gij datgene, wat gij gehoord hebt tijdens één enkele séance, in praktijk tracht te brengen, dan hebt gij de handen vol werk en **kunt** er geen nieuwe taak op geestelijk gebied bij nemen, voor en aler gij de eerste onder de knie hebt.

In het volgend nummer zullen wij spreken over het doel en de ethiek van het séanceeren.

MEDEDEELINGEN.

Functionarissen van het Hoofdbestuur der stoffelijke Orde:

President: E. A. Wijnmalen, Laan van Poot 152, Den Haag.

Vice-Presidente: Mevr. J. K. Alblas-Rutel, Brakenburghstraat 8zw., Haarlem.

Secretaris: J. F. G. Charles-Corbière, v. Kinsbergenstraat 124, Den Haag.

Penningmeester: J. L. Buitendijk, Buijs Ballotstraat 13.

Correspondentie betreffende de „Orde der Verdraagzamen” te richten aan den Secretaris: J. F. G. Charles-Corbière, van Kinsbergenstraat 124, Den Haag.

Stortingen van abonnementsgelden enz. op rekening No. 202030 van J. L. Buitendijk, Buijs Ballotstraat 13, Den Haag.

Zij, die een of meerdere losse nummers wenschen te ontvangen, worden verzocht, het bedrag daarvoor (à f 0.30 per exemplaar) te storten op bovenstaande postrekening No. 202030, onder opgave, wat verlangd wordt.

Er zijn nog enkele exemplaren van het eerste (November)-nummer voorradig. Wij houden deze, zoolang de voorraad strekt, ter beschikking van nieuwe abonné's.

Hier afknippen.

Zij, die zich als lid van de Stoffelijke Orde der Verdraagzamen wenschen op te geven, zenden aan den Secretaris der Orde de volgende, door hen onderteekende gelofte:

Hiermede verklaar ik plechtig, te zullen trachten verdraagzaam te zijn tegenover mijn mede-broeders en zusters en hen te helpen, waar ik kan.

Handtekening.....

Adres.....

De contributie à f 0.50 per maand (incl. gratis ontvangst van „Opbouw”) plus f 1.— voor insigne (s.v.p. vermelden broche of speld), kan worden gestort op Postrekening No. 202030 J. L. Buitendijk, Buijs Ballotstraat 13, Den Haag, met vermelding, waarvoor de storting is geschiedt.

Gebr. TASSERON

Den Haag v. Diemenstraat 6

Telefoon 334747 - 118036

Rijswijk (Z.-H.) Nassaukade 24

BEGRAFENISSEN — TRANS-
PORTEN EN CREMATIES.

TOB NIET LANGER met 2 Brillen
,Voor veraf en nabij*. Onze
dubbelfocus-glazen uit een
stuk geslepen, kosten U com-
pleet met Brilmontuur slechts
8 Gulden

J. VAN WILLIGEN & Zonen
Afd. OPTIEK.

ZOUTMANSTRAAT 3